

การพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูง และทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต The Development of Instructional Models That Enhance Advanced Reading Competence and Higher-Order Thinking Skills

พระมหาพิเชษฐ์ อดตานรฤกษ์, พระจักรพัชร จกภทโท, ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทานากุล

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย นครปฐม ประเทศไทย

Pramaha Phichet Attanurakkhee, PhraJakkaphat Cakkabhaddo, Natthakit Siri wattanatakun
Faculty of Education Mahamakut Buddhist University, Nakhon Pathom, Thailand

✉: mmike2557@gmail.com
(Corresponding Email)

Received: 04 January 2025; Revised: 27 February 2025; Accepted 07 March 2025
© The Author(s) 2025

บทคัดย่อ

การพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research And Development) (ผสมผสานวิธี) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยผู้เชี่ยวชาญด้านสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง จำนวน 10 คน และนักศึกษาวชิการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น 1. แบบวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูงแบบสัมภาษณ์ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1. จากการศึกษารูปแบบและสภาพปัจจุบัน พบว่า นักศึกษายังขาดทักษะการอ่านและการคิดขั้นสูง เนื่องจากรูปแบบการสอนที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงอย่างเป็นระบบ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักศึกษาเพื่อยืนยันความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินตนเอง 2. การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการจัดระบบอย่างชัดเจน มีการใช้สื่อที่หลากหลายทันสมัย

และมีการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ รูปแบบดังกล่าวได้รับการตรวจสอบและประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งให้คะแนนความสอดคล้องและความเหมาะสมในระดับสูงสุด

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้; การอ่าน; การอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง

Abstract

The Development of an Instructional Model to Enhance Advanced Reading Competency and Higher-Order Thinking Skills for Undergraduate Students Objectives To study the context, current situation, and needs for developing an instructional model to enhance advanced reading competency and higher-order thinking skills for undergraduate students. To design and develop an instructional model that strengthens advanced reading competency and higher-order thinking skills for undergraduate students. This study employs a mixed-methods Research and Development (R&D) approach. The research population consists of 10 experts in advanced reading competency and higher-order thinking and 100 undergraduate students majoring in Thai language teaching from the Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University, in the academic year 2023. Research Instruments A document analysis form focusing on advanced reading and higher-order thinking. A questionnaire on teaching practices aimed at enhancing advanced reading and higher-order thinking skills. Data Analysis Quantitative data were analyzed using mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.), while qualitative data were analyzed through content analysis. Research Findings Context and Current Situation The findings revealed that students lack advanced reading and higher-order thinking skills due to instructional methods that do not systematically support these skills. Interviews with experts and students confirmed the necessity of developing an instructional model emphasizing hands-on practice, opinion exchange, and self-assessment. Design and Development of the Instructional Model The instructional model was developed following the R&D process, which included reviewing relevant documents and conducting focus group discussions with experts. The developed model integrates systematically organized learning activities, utilizes diverse and modern media, and incorporates assessments aligned with learning objectives. The model was reviewed and evaluated by experts, who rated it as highly consistent and appropriate.

Keywords: Instructional Model; Reading; Advanced Reading and Higher-Order Thinking Skills.

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวไว้ในมาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การที่คนในชาติจะมีการศึกษาที่ดีนั้น จำเป็นจะต้องมีการปลูกฝังความรู้ต่าง ๆ ของการศึกษาทุกระดับ สร้างเด็กไทยให้มีทักษะพร้อมที่จะยืนหยัดอยู่ได้ในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะ 3 R ได้แก่ Reading (อ่านออก) (W) Rating (เขียนได้) และ (A) Rithmetics (คิดเลขเป็น) 7C ได้แก่ Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม) Cross-cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความ

ร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, Information and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) (วิจารณ์ พานิช, 2555: 19)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ช่วยทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา สามารถส่งผลให้มนุษย์ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำรงชีวิตได้ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันความเจริญงอกงามทางเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ รุดหน้าไปอย่างรวดเร็วแล้วแต่มีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงในการดำรงชีวิต และพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งสิ้น การอ่านหนังสือ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในทางที่เหมาะสมและทันสมัย (สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์, 2534 : 1) ดังจะเห็นได้จากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จะใช้ความสามารถในการเรียนรู้หนังสือของประชากรประเทศต่าง ๆ เป็นดัชนีวัดระดับการพัฒนาของประเทศนั้น ๆ (กรมวิชาการ, 2546 : 84) ซึ่งสอดคล้องกับฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2546 : 56) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ ซึ่งจะทำให้รู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกึ่งา ขาวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ ซึ่งการอ่านมีหลายประเภทด้วยกันเริ่มตั้งแต่การอ่านระดับพื้นฐานถึงการอ่านระดับสูง ได้แก่ อ่านออก อ่านได้ อ่านจับใจความสำคัญ อ่านเชิงวิเคราะห์ อ่านตีความ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ และอ่านประเมินค่า เป็นต้น

การอ่านขั้นสูงเป็นสมรรถะการอ่านที่ส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาองค์ความรู้ที่สูงขึ้น ในที่นี้ได้แบ่งการอ่านขั้นสูงเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การอ่านเชิงวิเคราะห์หรือการอ่านวินิจฉัยสาร นับเป็นการอ่านประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญสำหรับผู้อ่าน เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์จะช่วยให้ผู้อ่านแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ จากการอ่านได้ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์เจตนา น้ำเสียง อารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนได้ ทั้งนี้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551: 10) ได้กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ฝึกให้ผู้อ่านรู้จักใช้ความคิด สติปัญญา และความรอบรู้ต่อสิ่งที่ได้อ่าน การฝึกแสดงความคิดเห็นจะช่วยให้ผู้อ่าน มีความรู้กว้างขวางและเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะทางปัญญาเพื่อแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง การถ่ายทอด ความคิดเห็นของตนเองออกมาได้จำเป็นต้องแสวงหาความรู้ต่าง ๆ นำมาเปรียบเทียบและนำมาวิเคราะห์เพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นความคิดเห็น และนำไปพัฒนาความสามารถของตนเองและประสบความสำเร็จในการทำงานและชีวิตครอบครัว สอดคล้องกับชยพร กระต่ายทอง (2552: 52) ที่กล่าวถึงการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า เป็นการอ่านเรื่องแล้วพิจารณาลักษณะเนื้อหา และพิจารณาความสัมพันธ์ และข้อสรุปของเรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีความสำคัญเพราะช่วยให้พิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด ค้นพบข้อเท็จจริง เข้าใจความคิด ของผู้เขียนและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล 2) การอ่านประเมินค่าเป็น

การวินิจฉัยตัดสินโดยสรุปอย่างมีหลักเกณฑ์ว่า งานเขียนนั้นมีคุณภาพเพียงใด มีคุณค่า มีประโยชน์หรือไม่ เหมาะควรหรือไม่ ถ้าเป็นสารคดีก็ต้องเน้นถึงความถูกต้องต่อข้อเท็จจริงต่อหลักการที่อ้างถึงและการให้ข้อคิดอย่างมีเหตุผล และเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ถ้าเป็นบันเทิงคดีก็ต้องเน้นความรื่นรมย์บันเทิงใจตามศิลปะการแต่ง และโดยนัยเดียวกัน ถ้าเป็นร้อยกรองจะต้องมีน้ำหนักสำคัญที่เสียง สีสวรรค์และภาพพจน์ เป็นต้น การอ่านประเมินค่าเป็นการอ่านขั้นสูง ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะผู้อ่านจะสามารถใช้ทักษะการประเมินค่าในการตัดสินพิจารณาเรื่องที่อ่าน ซึ่งการอ่านประเมินค่ามีความสำคัญดังนี้ทำให้เกิดวิจรรณญาณเป็นการใช้วิจรรณญาณคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับงานเขียนทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล ทำให้ผู้อ่านตัดสินใจงานเขียนนั้นได้น่าเชื่อถือ หรือไม่ มีคุณค่าเพียงใด และสามารถนำไปใช้กับการอ่านข่าวสารในชีวิตประจำวันได้ พัฒนาศักยภาพการอ่าน เพราะต้องใช้ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์แล้วจึงประเมินเรื่องที่อ่าน การประเมินคุณค่างานเขียนจะทำให้ผู้อ่านได้ฝึกตนเองในการอ่าน และพิจารณาสาร ได้ข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน 3) การอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ เป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารในยุคปัจจุบัน เพราะทุกวันนี้ข้อมูลข่าวสารได้แพร่หลายไปทุกที่ทุกเวลา เพียงไม่กี่วินาทีก็สามารถรับรู้ข้อมูลเหล่านั้นได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลอย่างรอบครอบ และถี่ถ้วน จำเป็นต้องฝึกฝนตลอดการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงที่มีความแตกต่างจากการอ่านประเภทอื่น ๆ เนื่องจากต้องใช้ความคิดในการพิจารณาไตร่ตรองเรื่องราวที่ได้อ่านอย่างรอบครอบ สอดคล้องกับนภดล จันทรเพ็ญ (2535 : 73-74) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจรรณญาณเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ส่งเสริมความคิดอ่าน และฉลาดรอบรู้ ปัจจุบันนี้ ชาวเหตุการณ์เรื่องราวความเคลื่อนไหวและความรู้ต่าง ๆ เราได้จากการอ่านมากกว่าจากวิธีอื่น ๆ สร้างบุคลิกภาพเป็นผู้รอบรู้ มีความคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล เพราะมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุนเป็นที่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้ สุพรรณิ วราทร (2545 :47-49) ยังได้กล่าวถึงการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณว่า การอ่านอย่างมีวิจรรณญาณเป็นการอ่านโดยใช้ความคิดความรู้ ประสบการณ์ และข้อมูลต่าง ๆ พิจารณาสารที่อ่านอย่างมีเหตุผลเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ชัดเจน ตรงกับความคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อมากที่สุด ก่อนที่จะรับการโต้แย้งหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับสาระที่ได้รับจากการอ่านนั้น การอ่านอย่างมีวิจรรณญาณมักเป็นการอ่านอย่างละเอียดต้องใช้ทักษะการอ่านหลายอย่างประกอบกัน โดยเฉพาะการวิเคราะห์ และการตีความ

การคิดขั้นสูง เป็นลำดับการคิดที่ต้องส่งเสริมให้บุคคลต่าง ๆ ได้เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการในศตวรรษที่ 21 ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการคิดขั้นสูงออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) การคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นว่า มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล เพื่อทำความเข้าใจและเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งที่กำหนดให้ ลักษณะของการคิดวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การวิเคราะห์ ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ บลูม (Bloom, 1956) ทั้งนี้ การคิดวิเคราะห์ จึงเป็นหัวใจของการพัฒนาเด็กปกติและเด็กพิเศษทุก ๆ ด้าน ควรได้รับการประเมินและส่งเสริม

ทักษะการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าในการเรียนรู้ เอาตัวรอดได้ทั้งในวันนี้และในอนาคต สอดคล้องกับไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2557: 11-12) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะหรือทักษะของครูในศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวว่า ครูควรมีการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ สังคมใหม่มีสิ่งหลอกลวงมาก ครูต้องวิเคราะห์ออกจึงจะบอกเด็กได้ ขณะเดียวกันต้องคิดอะไรใหม่ ๆ ไปด้วย นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้ประกาศวาระแห่งชาติ เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยง และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถคิดวิเคราะห์ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองมีลักษณะที่พึงประสงค์และทักษะที่จำเป็นสำหรับในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556: 212) 2) การคิดแก้ปัญหา เป็นกระบวนการแก้ไขสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือเป็นขั้นตอนของการบรรลุความต้องการ หรือวัตถุประสงค์โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความคิดวิจารณ์ญาณ การใช้ความคิดที่ได้กล่าวถึง เป็นสิ่งที่ผู้แก้ไขปัญหาคิดสร้างสรรค์ในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาลึกซึ้ง โดยปราศจากการตัดสินว่า ดีหรือตรงกันข้าม จากนั้นจึงประเมินพร้อมทั้งเลือกวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ความคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ เพื่อให้ได้วิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด อีกทั้งนำวิธีการแก้ไขปัญหานั้น มาวางแผนการแก้ปัญหาบนเงื่อนไข บริบทและทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อนำแผนการแก้ไขปัญหามาปฏิบัติ โดยเชื่อมั่นว่าสามารถแก้ปัญหาและกำกับตนเองขณะทำการแก้ปัญหาได้ การคิดแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ คือ การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทัศนะ (perspectives) จากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิม (tradition paradigm) ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ (new paradigm) ที่ให้โลกของนักเรียนและโลกความเป็นจริงเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นพัฒนาทักษะและทัศนคติ โดยเฉพาะทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับปัญหาที่ซับซ้อนซึ่งโลกที่ต้องการนวัตกรรมใหม่ ๆ ไม่ซ้ำเดิม และ 3) การคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถของบุคคลในการคิดแก้ปัญหาด้วยความคิดอย่างลึกซึ้ง นอกเหนือไปจากความคิดทั่วไป เป็นลักษณะภายในของบุคคลที่สามารถคิดได้หลายมุม และผสมผสานจนได้ผลิตผลใหม่ที่ถูกต้อง อารี รังสินันท์ 2532: 3; อ้างอิงจาก Guilford. 1959: 470) ได้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดอเนกนัย (Divergent Thinking) ซึ่งคิดได้หลายทิศทาง หลายด้านหลายมุมคิดได้กว้างไกลและนำไปสู่การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่รวมถึงการคิดค้นพบวิธีการแก้ปัญหาได้สำเร็จความคิดอเนกนัยประกอบด้วยความคิดริเริ่ม (Originality) ความคล่องในการคิด (Fluency) ความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility) และความคิดละเอียดลออ (Elaboration) เกตเซล (Getzels. 1962: 450-455) มีความเห็นสอดคล้องกับกิลฟอร์ด กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะการคิดที่หาคำตอบหลาย ๆ คำตอบ เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าซึ่งลักษณะเช่นนี้มักจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่มี อิสระภาพในการตอบสนองจึงจะสามารถตอบได้มาก ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถในการสร้างสรรค์นับเป็นความสามารถที่มีคุณค่าต่อผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์เองด้วย เพราะการสร้างผลงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งขึ้นมาทำให้ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์มีความพอใจและมีความสุข เช่น การที่เด็กสร้างผลงานด้วยตนเองจะสร้างความพึงพอใจแก่เด็กไม่ว่าจะเป็นการวาดภาพ การต่อสิ่งของให้เป็นรูปต่าง ๆ การคิดเกมการเล่นที่แปลกใหม่ เด็กจะเกิดความภูมิใจในความสามารถของตนเอง มั่นใจในตนเอง ซึ่งมีผลไปถึงแบบแผนบุคลิกภาพ และความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคมของเด็ก

อย่างไรก็ตามแม้ทักษะการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูงจะมีความสำคัญดังกล่าว พบว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ยังมีทักษะดังกล่าวค่อนข้างไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ โดยจากการทดสอบพบว่ามีความสามารถด้านการอ่านขั้นสูงและคิดขั้นสูงต่ำกว่าร้อยละ 60 จากการประเมินด้านดังกล่าวก็พบว่า นักศึกษา ยังไม่สามารถวิเคราะห์ ประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพียงแต่เป็นการจับใจความสำคัญของเรื่อง สรุปเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้เท่านั้น นอกจากนี้การให้นักศึกษาอ่านเนื้อหาทั้งบทความ ข่าว วารสาร บทประพันธ์หรือกวีนิพนธ์ พบว่านักศึกษามีปัญหาด้านการอ่านวิเคราะห์ ประเมินค่า และวิจารณ์ญาณ ขาดการเชื่อมโยงการอ่าน ขาดการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ยังไม่สามารถตีความ ความหมายแฝงจากเรื่องที่อ่านได้อย่างหลากหลาย ส่งผลให้การเรียนการสอนด้านการอ่านเกิดความบกพร่อง และไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

จากการศึกษางานวิจัยด้านการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง พบว่า มีงานวิจัยหลายเล่มที่พัฒนาทางด้านนี้ แต่พัฒนาเฉพาะการอ่านและละด้าน เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนี้ ทศนีย์ เศรษฐพงษ์ วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเผ่า และอัมพร ม้าคะนอง (2560) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการอ่านจากต้นแบบและกลวิธีฝังสัมพันธ์ของความหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จากงานวิจัยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าไม่ได้มุ่งเน้นพัฒนาครู ซึ่งเป็นต้นแบบในการนำรูปแบบไปใช้ เป็นแต่เพียงพัฒนานักศึกษา หรือนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ซึ่งอาจจะทำให้การพัฒนาในวงกว้างยังไม่ชัดเจน และยังเป็นประโยชน์น้อยในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ญัฐกิตติ์ นาทา (2563) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช นริศรา ชยธวัช (2564) วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คณะผู้วิจัยดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย และมีโอกาสได้ฝึกอบรมครูภาษาไทย นอกจากนี้ยังสอบถามถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการอ่านขั้นสูงของผู้เรียน พบว่า ครูภาษาไทยยังขาดรูปแบบการสอนหรือนวัตกรรมในการนำมาแก้ไขปัญหาคือผู้เรียน ไม่มีรูปแบบการสอนอ่านโดยเฉพาะนักเรียนไม่สนใจการอ่านเท่าที่ควร เพราะมองว่าการอ่านงานเขียนหรือวรรณกรรมต่าง ๆ มีความยาวเกินไป น่าเบื่อ ดังนั้น จึงได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดองค์ความรู้ไปนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านขั้นสูงและคิดขั้นสูงต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

4) เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็น (Need Analysis: R1)

การศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการยกร่างรูปแบบการสอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานความต้องการสำหรับนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง จำนวน 10 คน ใช้แบบสอบถามนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 100 คน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและการคิดขั้นสูง

2. ศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2566)

3. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านขั้นสูง

4. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดขั้นสูง

5. ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของรูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D1)

การวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ออกแบบและการพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ฉบับร่าง โดยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ เพื่อออกแบบร่างการพัฒนา รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

วิธีดำเนินการ

1. พัฒนาร่าง รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2. นำร่างรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และประโยชน์ของรูปแบบการสอน

3. พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดสมรรถนะด้านการอ่านขั้นสูง แบบวัดสมรรถนะด้านการคิดขั้นสูง และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

4. สรุปผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนาแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ผลการวิจัยจากการศึกษาข้อมูลบริบทและสภาพปัจจุบัน พบว่านักศึกษายังขาดสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะดังกล่าว ทั้งนี้ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านและการคิดขั้นสูง รวมถึงการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา ยืนยันถึงความจำเป็นในการพัฒนาแบบการสอนที่เน้นการส่งเสริมทั้งสองทักษะนี้ โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ใช้กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการประเมินตนเอง

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อออกแบบและพัฒนาแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผลการออกแบบและพัฒนาแบบการสอน ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา โดยผ่านการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการจัดระบบอย่างชัดเจน มีการใช้สื่อที่หลากหลายทันสมัย และมีการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ รูปแบบดังกล่าวได้รับการตรวจสอบและประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งให้คะแนนความสอดคล้องและความเหมาะสมในระดับสูงสุด

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้พัฒนาแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยจากการได้เก็บข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ ตำรา เอกสาร งานวิจัย การสัมภาษณ์คณาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย และสนทนากลุ่มย่อยครูภาษาไทยระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ ทั้งนี้จากผลการสังเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักศึกษามีการพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้อย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับก่อนการทดลอง นี่เป็นการสนับสนุนแนวคิดทางการศึกษาที่ระบุว่าการพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดขั้นสูงต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มีความเป็นระบบและเน้นการปฏิบัติ การพัฒนาการนำ

ความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงให้นักศึกษา ซึ่งนำเสนอประเด็นเพื่อนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. จากผลการศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เนื่องจากผลการศึกษาบริบทและสภาพปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษายังขาดสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะดังกล่าว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Goodman (1988) ที่กล่าวถึง Interactive Model of Reading ซึ่งเน้นว่าการพัฒนาทักษะการอ่านขั้นสูงต้องการทั้งการประมวลผลข้อมูลจากความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิม ในประเทศไทย งานวิจัยของ กานดา พิมพ์ทอง (2564) เรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาผ่านการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่านักเรียนที่มีโอกาสในการเรียนรู้แบบร่วมมือและการสนทนาเป็นกลุ่มมีการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่ยืนยันถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง และการใช้เทคนิคที่หลากหลาย เช่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการประเมินตนเอง และการบูรณาการการเรียนรู้แบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary Learning) และการเสริมสร้างทักษะในชีวิตประจำวันการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงไม่เพียงแต่จะเน้นไปที่การเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ภายในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถเชื่อมโยงกับการบูรณาการความรู้และทักษะที่หลากหลายจากวิชาต่าง ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง การนำการเรียนรู้แบบสหวิทยาการเข้ามาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อการอ่านและการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลายมิติ เช่น การวิเคราะห์เนื้อหาทางประวัติศาสตร์ควบคู่กับการวิเคราะห์เนื้อหาทางการเมืองหรือเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการสังเคราะห์ข้อมูล การบูรณาการวิธีการเรียนรู้แบบนี้จะช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่มีความซับซ้อนในชีวิตประจำวัน

2. จากผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่งจากการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา โดยผ่านการศึกษาเอกสารและการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยกิจกรรมที่มีการจัดระเบียบอย่างชัดเจน ใช้สื่อที่หลากหลายและทันสมัย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของ Kolb (2015) ที่เน้นเรื่องการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ซึ่งพบว่าเมื่อผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการปฏิบัติจริง จะส่งผลให้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น ในประเทศไทย งานวิจัยของ พิมพ์พิชชา เกิดแก้ว (2565) เรื่อง การใช้สื่อดิจิทัลในการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ในนักศึกษาอุดมศึกษา พบว่าการใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหาที่ดีขึ้น เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีในการสอนช่วยกระตุ้นการคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ดังนั้น การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนในครั้งนี้ได้มุ่งเน้นการสร้าง

กิจกรรมที่เสริมสร้างการอ่านเชิงวิเคราะห์และทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ โดยกิจกรรมที่ออกแบบขึ้น ประกอบด้วยการใช้สื่อที่หลากหลายและทันสมัย เช่น สื่อการเรียนการสอนดิจิทัล การเรียนรู้ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม และการใช้เครื่องมือประเมินการคิดเชิงวิเคราะห์ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Kolb (2015) ในเรื่อง Experiential Learning ซึ่งให้เห็นว่าการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้กับการแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้ดียิ่งขึ้น การออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาหรือการจำลองสถานการณ์จริงจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ นอกจากนี้ การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยเพิ่มพูนทักษะการคิดขั้นสูงได้รับการยืนยันจากงานวิจัยของ Zhang และ Li (2019) ที่พบว่าการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น การที่นักศึกษาได้ทำงานร่วมกันในการวิเคราะห์เนื้อหาหรือแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลอง จะช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และวิพากษ์ได้มากขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของ ผู้เรียน โดยผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า เป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น เมื่อจะมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนใด ๆ ผู้สอนจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นการสอบถาม สัมภาษณ์ สทนากลุ่มย่อย หรือการวิเคราะห์เอกสาร ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจจากการเรียนการสอนไปใช้ต่อไป

2. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เป็นรูปแบบการสอนที่ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ มีองค์ประกอบถูกต้อง ครบถ้วน มีกระบวนการที่เป็นระบบ สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ดังนั้น เมื่อนำรูปแบบการสอนไปใช้จะต้องศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการสอน และกระบวนการของรูปแบบการสอนเป็นอย่างดี โดยจะต้องมีการเตรียมสื่อ อุปกรณ์ เอกสารให้ครบถ้วน ทั้งนี้เนื่องจากหากขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไปอาจทำให้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนั้นประสบความสำเร็จได้ไม่ดีเท่าที่ควร

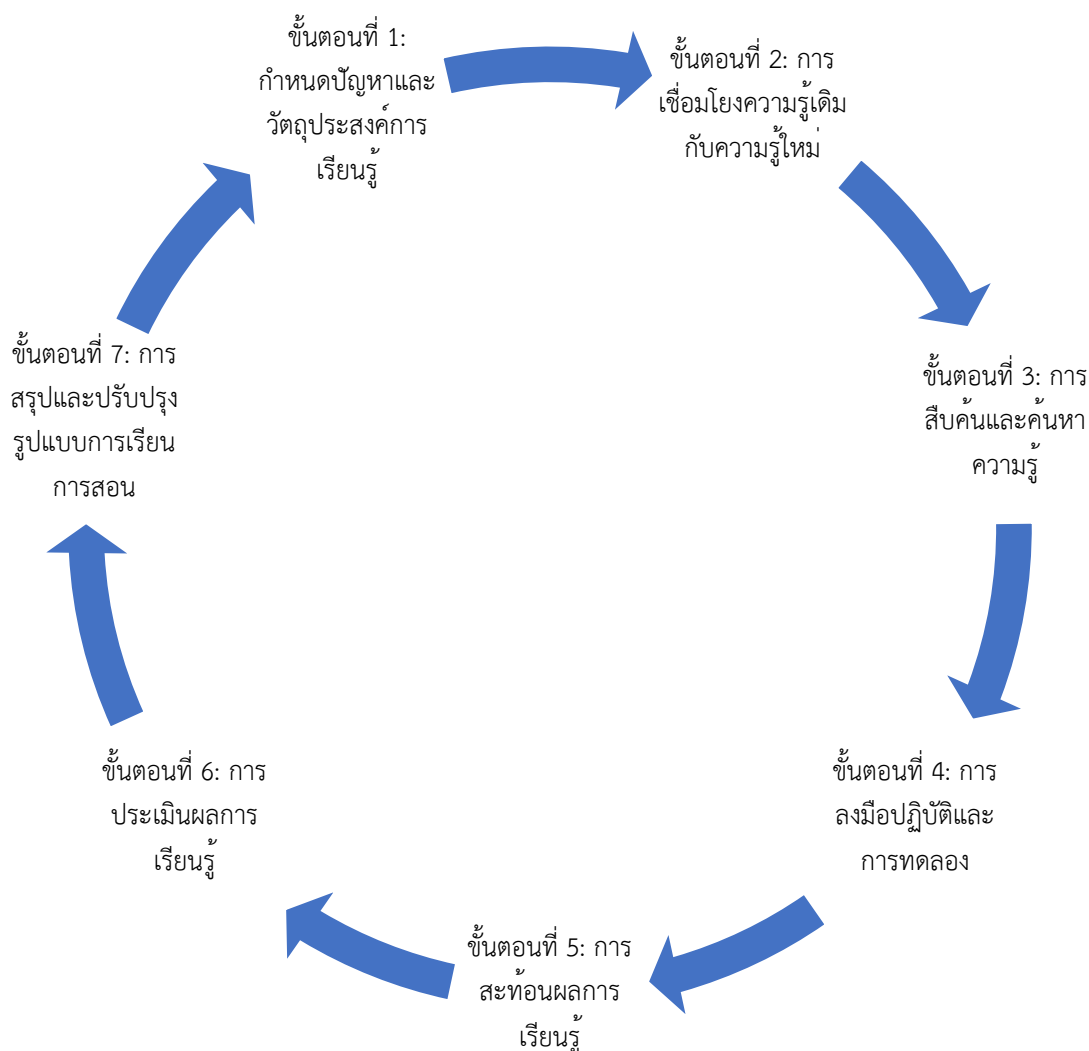
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. รูปแบบการสอน สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับอุดมศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อนำรูปแบบการศึกษาดังกล่าวไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์คณะอื่น ๆ ด้วย

2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ทั้งนี้จะได้นำความคิดเห็นดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

6. องค์ความรู้ที่ได้รับ

รูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับรูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูง ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. สถาบันภาษาไทย. (2546). *แผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ชยพร กระต่ายทอง. (2552). การพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมภาษาไทยแบบอิงมาตรฐานด้วยกระบวนการออกแบบย้อนกลับเพื่อเสริมสร้างการวิเคราะห์และการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. คณะครุศาสตร์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2546). หนังสือเรียนช่วงชั้นที่ 3 ภาษาไทย ม.1. ไทยร่มเกล้า.
- ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการอ่านจากต้นแบบและกลวิธีฝังสัมพันธ์ของความหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. บัณฑิตวิทยาลัย.
- นริศรา ชยธวัช. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. บัณฑิตวิทยาลัย.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. แสงศิลป์การพิมพ์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). เติบโตเต็มศักยภาพสู่ศตวรรษที่ 21 ของการศึกษาไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- สมพร มั่นตะสูตรแพ่งพิพัฒน์. (2534). การอ่านทั่วไป. โอเดียนสโตร์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี รังสินันท์. (2532). ความคิดสร้างสรรค์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). แพร่พิทยา.
- Bloom, B. S., Engelhart, M. D., Furst, E. J., Hill, W. H., & Krathwohl, D. R. (1956). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals. Handbook I: Cognitive domain*. David McKay.